

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 392/2010-41

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 13. januára 2011 v senáte zloženom z predsedu Juraja Horvátha a zo sudcov Sergeja Kohuta a Lajosa Mészároša o sťažnosti V. S., T., zastúpeného advokátom JUDr. M. Z., M., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 29 C 159/05 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo V. S. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 29 C 159/05 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 29 C 159/05 p r i k a z u j e konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

3. V. S. p r i z n á v a primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Trnava p o v i n n ý vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. V. S. p r i z n á v a úhradu trov právneho zastúpenia v sume 146,19 € (slovom stoštyridsaťšesť eur a devätnásť centov), ktorú je Okresný súd Trnava p o v i n n ý vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. M. Z., M., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 392/2010-24 z 23. septembra 2010 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť V. S., T. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 29 C 159/05.

Zo sťažnosti vyplýva, že v konaní vedenom pod sp. zn. 29 C 159/05 sa sťažovateľ žalobou podanou okresnému súdu 17. októbra 2005 domáha od žalovaného (B. T.) zaplata sumy 2 544 Sk s prísl., a to z dôvodu vrátenia mu, podľa sťažovateľa žalovaným neprávom vyrubeneho a sťažovateľom žalovanému aj zaplata, nedoplatku za dodávku

teplej úžitkovej vody. Podľa tvrdení sťažovateľa okresný súd aj napriek jeho sťažnosti na prietahy v konaní adresovanej predsedovi okresného súdu koná v jeho veci so zbytočnými a neodôvodnenými prietahmi, čím sa neustále prehľbuje jeho právna neistota a oddaľuje sa právoplatné skončenie sporu.

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uviedol:

„Vec je neukončená na okresnom súde od podania návrhu žaloby 17. 10. 2005, čo k dnešnému dňu uplynula lehota takmer štyroch rokov. Uvedené vyvoláva vo mne stav právnej neistoty, ktorý napriek využitiu dostupných právnych prostriedkov nápravy naďalej trvá.

Predmet namietaného konania pritom nie je právne ani fakticky tak zložitý, aby objektívne podmieňoval takéto protiprávne konanie s takou dlhou dobou na prípravu spravodlivého rozhodnutia.

Napriek tomu, že zabezpečenie pomoci je v rukách štátu - Okresného súdu v Trnave, tento bez primeraných dôvodov nekonal, resp. nekonal primerane svojim možnostiam a okolnostiam tohoto prípadu, čo spôsobuje pretrvávanie protiprávneho stavu.

Včasné spravodlivé rozhodnutie Okresného súdu v Trnave v predmetnom konaní by odstránilo stav právnej neistoty, v ktorom sa nachádzam, čo je aj podľa doterajšej rozhodovacej činnosti Ústavného súdu SR účelom základného práva na spravodlivé prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.“

Vzhľadom na uvedené sťažovateľ žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Okresný súd v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn.: 29 C 159/05 porušil základné práva V. S. na spravodlivé rozhodnutie vo veci, bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, ako aj jeho právo na prerokovanie veci súdom spravodlivo v zmysle zákonných ustanovení a v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

2. Okresnému súde v Trnave prikazuje, aby vo veci sp. zn.: 29 C 159/05 konal bez zbytočných prietahov.

3. *V. S. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 10.000.- eur, trovy právneho zástupcu pred ústavným súdom, čo mu je Okresný súd v Trnave povinný vyplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohoto nálezu.*“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: za okresný súd JUDr. B. poverený zastupovaním predsedu okresného súdu, ako aj zákonná sudkyňa v skúmanej veci listom sp. zn. 1 SprV/529/2010 z 2. novembra 2010 a právny zástupca sťažovateľa stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu listom z 18. novembra 2010.

2.1 Zastupujúci predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení okrem iného uviedol:

„Pokiaľ sa týka posúdenia zavinených prieťahov v konaní zo strany Okresného súdu Trnava, v tomto smere ponechávam na posúdenie predmetný spis Ústavnému súdu SR. Ako vyplýva z vyjadrenia JUDr. V., sťažovateľ opakovane a vo viacerých smeroch podával návrhy na zmenu petitu. Svojim postupom teda taktiež v značnej miere zaviniť, že predmetná vec zatiaľ nebola skončená.

Okresný súd Trnava s poukazom na ustanovenie § 30 ods. 2 zákona NR SR č. 38/1993 súhlasí, aby Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.“

Zákonná sudkyňa v skúmanej veci vo svojom vyjadrení okrem prehľadu procesných úkonov vykonaných v tejto veci uviedla:

„... ja som v konaní postupovala plynule bez subjektívnych prieťahov a aj som navrhovateľa upozornila, že neustálymi zmenami pôvodného návrhu a dopĺňaním o nové nároky spôsobuje nemožnosť prejednať a rozhodnúť jeho žalobu bez prieťahov. Podľa môjho názoru navrhovateľ týmto svojim správaním spôsobil prieťahy v konaní.“

2.2 Právny zástupca sťažovateľa vo svojom stanovisku k vyjadreniu okresného súdu uviedol:

„Vo vyššie spomínanom vyjadrení JUDr. E. B., poverený zastupovaním predsedu Okresného súdu Trnava, pripúšťa vznik prieťahov v konaní zo strany Okresného súdu

Trnava. Sťažovateľ V. S. naďalej trvá na tom, že v predmetnom konaní vznikli prieťahy zo strany Okresného súdu Trnava.

Zároveň týmto žiadam aj o priznanie trov právneho zastúpenia v predmetnej veci.“

3. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru. Jej prerokovanie na ústnom pojednávaní – vzhľadom na povahu predmetu posúdenia, ktorá je určená povahou tohto základného práva – ústavný súd nepovažuje ani za vhodný, ani za nevyhnutný procesný prostriedok na zistenie skutočností potrebných na meritórne rozhodnutie vo veci, t. j. rozhodnutie o tom, či namietaným postupom súdu bolo, alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (I. ÚS 40/02, I. ÚS 41/03, I. ÚS 65/04).

II.

Zo sťažnosti, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 29 C 159/05:

- 17. október 2005 – sťažovateľ sa žalobou podanou okresnému súdu domáhal od žalovaného zaplata sumy 2 544 Sk s príslušenstvom z dôvodu nesprávne mu vyrubeneho a ním aj zaplateneho nedoplatku za „*dodávku vody*“,
- 6. december 2005 – okresný súd vyzval sťažovateľa, aby zaplatil súdny poplatok za žalobu,
- 2. január 2006 – sťažovateľ žiadal, aby mu bolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, a súčasne predložil potvrdenie o svojich a manželkiných zárobkových pomeroch,
- 27. január 2006 – sťažovateľ rozšíril žalobný petit tak, že žiadal, aby okresný súd určil neplatnosť „*Predpisu mesačného preddavku do fondu prevádzkovej údržby a opráv*“

od 1. februára 2006, neplatnosť uznesenia členskej schôdze vlastníkov zo 14. decembra 2005 a aby žalovanému uložil povinnosť doručiť mu prehľad čerpania fondu opráv za roky 2001 – 2005,

- 21. február 2006 – okresný súd uznesením nepriznal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov,

- 14. marec 2006 – sťažovateľ podal odvolanie proti uzneseniu okresného súdu,

- 4. máj 2006 – spis bol predložený Krajskému súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) na konanie o odvolaní sťažovateľa,

- 29. máj 2006 – krajský súd uznesením sp. zn. 10 Co 197/06 potvrdil uznesenie okresného súdu z 21. februára 2006,

- 9. jún 2006 – spis bol vrátený okresnému súdu,

- 27. jún 2006 – sťažovateľ zaplatil súdny poplatok za žalobu,

- 19. júl 2007 – sťažovateľ opätovne rozšíril žalobný petit,

- 5. február 2008 – zmena zákonného sudcu,

- 31. marec 2008 – okresný súd uznesením uložil sťažovateľovi, aby upresnil žalobný petit,

- 15. apríl 2008 – sťažovateľ reagoval na uznesenie z 31. marca 2008,

- 27. máj 2008 – okresný súd uznesením pripustil zmenu „návrhu na začatie konania zo dňa 15. 4. 2008“,

- 28. máj 2008 – okresný súd vyzval žalovaného, aby sa vyjadril k žalobe,

- 25. jún 2008 – sťažovateľ opäť rozšíril žalobu o zaplatenie sumy 1 223,27 Sk s prísl.,

- 27. jún 2008 – žalovaný sa vyjadril k žalobe,

- 31. júl 2008 – okresný súd nariadil pojednávanie na 22. október 2008 a súčasne vyzval žalovaného, aby doplnil svoje vyjadrenie a označil právne predpisy, podľa ktorých postupoval pri vyúčtovaní, aby predložil splnomocnenie pre advokáta, ktorý sa v mene žalovaného vyjadril k žalobe, a tiež, aby sa žalovaný vyjadril k rozšíreniu žaloby z 25. júna 2008,

- 25. august 2008 – žalovaný reagoval na výzvu okresného súdu a doplnil svoje vyjadrenie a súčasne sťažovateľ zaujal stanovisko k vyjadreniu žalovaného z 27. júna 2008,

- 16. september 2008 – žalovaný sa vyjadril k stanovisku sťažovateľa z 25. augusta 2008,

- 22. október 2008 – okresný súd potom, ako poučil sťažovateľa, že mu bude dovyrubený súdny poplatok za žalobu z dôvodu jeho zvýšenia kvôli dodatočným zmenám žaloby,

a potom, ako sťažovateľ predložil špecifikáciu žalobného petitu, pojednávanie odročil na neurčito na účely dovyrubenia súdneho poplatku sťažovateľovi,

- 6. február 2009 – okresný súd vyzval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku v sume 300 €,
- 5. marec 2009 – sťažovateľ žiadal o oslobodenie od súdneho poplatku,
- 24. máj 2009 – okresný súd uznesením pripustil zmenu „*návrhu na začatie konania zo dňa 25. 6. 2008*“,
- 29. máj 2009 – okresný súd uznesením zastavil konanie v časti žaloby, za ktorú sťažovateľ nezaplatil dodatočne vyrubný súdny poplatok,
- 19. jún 2009 – sťažovateľ podal odvolanie proti čiastočnému zastaveniu konania,
- 8. júl 2009 – okresný súd uznesením uložil sťažovateľovi, aby odstránil nedostatky svojho odvolania,
- 14. september 2009 – sťažovateľ reagoval na výzvu okresného súdu,
- 19. január 2010 – okresný súd zaslal spis krajskému súdu, ktorý vo veci koná pod sp. zn. 9 Co 14/2010,
- 31. august 2010 – krajský súd uznesením sp. zn. 9 Co 14/2010 napadnuté uznesenie okresného súdu sp. zn. 29 C 159/05 z 29. mája 2009 o čiastočnom zastavení konania ako vecne správne potvrdil,
- 27. september 2010 – spis bol vrátený okresnému súdu,
- 15. október 2010 – okresný súd nariadil pojednávanie na 23. november 2010,
- 23. november 2010 – z dôvodu neprítomnosti žalovaného a so súhlasom prítomného sťažovateľa bolo pojednávanie odročené na 13. január 2011,
- 24. november 2010 – žalovaný dodatočne ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní.

III.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná...

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, I. ÚS 65/04, I. ÚS 182/06).

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na súde alebo inom štátnom orgáne sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstráni. K odstráneniu stavu právnej neistoty dochádza spravidla až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu. Preto na naplnenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátne

orgány vec prerokovali, prípadne vykonali rôzne úkony bez ohľadu na ich počet a právoplatne nerozhodli (m. m. I. ÚS 24/03, IV. ÚS 232/03). Priznanie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zakladá povinnosť súdu aj sudcu na organizovanie práce tak, aby sa toto právo objektívne realizovalo (II. ÚS 21/01).

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 29 C 159/05 o zaplatenie finančnej čiastky s príslušenstvom došlo k porušeniu základného práva a práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručených v ústave a dohovore.

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou EŠLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02, I. ÚS 79/05). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, vzhľadom na skutočnosť, že okresný súd okrem vyjadrení účastníkov konania nezačal dosiaľ vykonávať vo veci žiadne iné dokazovanie, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že z hľadiska predmetu konania ide o prípad bežnej a ustálenej rozhodovacej súdnej praxe, ústavný súd skúmané konanie nepovažuje za skutkovo ani právne zložité.

2. Správanie sťažovateľa ako účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní, či v skúmanom konaní došlo k zbytočným prietáhom, a tým aj k porušeniu označených práv. V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ síce opakovane (3 x) rozšíril, resp. upresnil pôvodný žalobný petít, avšak pri posudzovaní príčin majúcich za následok predĺženie posudzovaného konania nemožno bez ďalšieho túto skutočnosť pripočítať na

ťarchu sťažovateľa, pretože sťažovateľ tým iba využil zákonom mu priznané procesné právo účastníka konania, avšak na druhej strane je potrebné podotknúť, že v tejto súvislosti musí sám sťažovateľ strpieť a počítať s tým, že vybavenie týchto jeho procesných podaní trvalo nejaký ten čas, v dôsledku čoho sa predĺžilo aj samotné konanie.

3. Napokon ústavný súd skúmal postup okresného súdu v predmetnom konaní a v tejto súvislosti zistil, že okresný súd bol evidentne nečinný viac ako 1 rok a 9 mesiacov, a to od 27. júna 2006, keď sťažovateľ zaplatil súdny poplatok za žalobu, do 31. marca 2008, keď okresný súd uznesením uložil sťažovateľovi, aby upresnil žalobný petit.

Okrem tohto ústavný súd zistil, že v konaní vedenom pod sp. zn. 29 C 159/05 bol postup okresného súdu aj neefektívny. Zo súdneho spisu napr. vyplynulo, že okresný súd už 6. februára 2009 vyrubil sťažovateľovi dodatočný súdny poplatok z rozšíreného predmetu konania, t. j. okresný súd tak učinil v čase, keď ešte nemal predmet konania ustálený, pretože predmet konania okresný súd ustálil až 24. mája 2009, keď uznesením pripustil zmenu pôvodného žalobného petitu, na ktorý sa dovyrubenie súdneho poplatku vzťahovalo. Následne okresný súd bez tohto, aby najprv rozhodol o žiadosti sťažovateľa z 5. marca 2009 o priznanie oslobodenia od súdneho poplatku, ihneď uznesením z 29. mája 2009 konanie pre nezaplatenie dovyrubeného súdneho poplatku zastavil.

Súčasne ústavný súd poznamenáva, že dobu, počas ktorej sa spis z dôvodu odvolacieho konania (2 x) nachádzal na krajskom súde a ktorej dĺžku, resp. trvanie nemohol okresný súd ovplyvniť, nemožno z objektívnych dôvodov pripočítat' na jeho ťarchu.

Vychádzajúc z uvedeného ústavný súd dospel k názoru, že doterajším postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 29 C 159/05 došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva sťažovateľa zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia.

IV.

4. V nadväznosti na konštatovanie o porušení práv sťažovateľa a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľovi ústavný súd v bode 2 výroku tohto rozhodnutia prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľ sa domáhal priznania primeraného finančného zadosťučinenia v sume 10 000 €.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, nie je pre sťažovateľa dostatočným zadosťučinením. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať sťažovateľovi aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti, s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, považuje za primerané v sume 1 500 €, tak ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil (v danom prípade okresný súd), je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu ústavného súdu.

6. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) úhradu trov konania z dôvodu jeho právneho zastúpenia advokátom.

Pri výpočte trov právneho zastúpenia sťažovateľa ústavný súd vychádzal z príslušných ustanovení vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb

v znení neskorších predpisov. Základná sadzba odmeny za úkon právnej služby uskutočnený v roku 2009 je 115,90 € a hodnota režijného paušálu je 6,95 €.

S poukazom na výsledok konania ústavný súd priznal sťažovateľovi úhradu trov konania za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2009 (prevzatie a príprava zastúpenia) v sume 146,19 € vrátane režijného paušálu a 19 % DPH tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia. Ústavný súd nepriznal sťažovateľovi úhradu trov za podanie sťažnosti, pretože tú podal 7. septembra 2009 sám sťažovateľ, a tiež mu nepriznal úhradu trov za vyjadrenie sa k stanovisku okresného súdu z 18. novembra 2010, pretože toto svojím obsahom (okrem vyčíslenia trov konania) neprinieslo pre rozhodnutie ústavného súdu žiadne vecne významné skutočnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. januára 2011